

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1955 til 31. marts 1956.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg begynde med at takke samtlige ordførere — ja, jeg burde måske undtage det ærede medlem hr. Alfred Jensen — for den velvillige behandling af finanslovforslaget for 1955—56. Tonen var dæmpet betydeligt ned siden åbningsdebatten, og selvom dette måske i nogen grad skyldes, at partierne venstre og de konservative var repræsenteret af andre ordførere, kan jeg kun udtale håbet om, at det også må betyde, at man er begyndt at forlade den negative holdning, som særlig prægede drøftelserne herinde i september.

Flere af de ærede ordførere var inde på formen for førstebehandlingen af finanslovforslaget under den nye grundlov. Men medens de ærede medlemmer hr. Kolbjørn og hr. Thestrup var helt klar over, at den senere fremsættelse af forslaget også måtte få konsekvenser for dets behandling, syntes det ærede medlem nr. Thorkil Kristensen ikke helt at kunne godkende dette. Det ærede medlem udtalte sin skuffelse over, at jeg i min fremsættelsestale havde været så sparsom med udtalelser om landets økonomi i almindelighed, og henviste til, at han selv tidligere og også jeg sidste år havde redegjort mere udførligt for landets økonomiske situation. Det ærede medlem synes at have glemt, at den storpolitiske og økonomiske debat nu finder sted efter statsministerens redegørelse ved folketingssamlingens begyndelse, medens den tidligere blev afviklet ved førstebehandlingen af finanslovforslaget.

Det ærede medlem hr. Kolbjørn mente, at den endelige form for finanslovbehandlingen på dette noget senere tidspunkt næppe var fundet, og jeg kan være helt enig med ham heri og i de bemærkninger, som han fremsatte i denne forbindelse. Det samme gælder vel

også formen for den redegørelse, som samlingen åbnedes med. I år var medtaget betydelig mere økonomisk stof end sidste år, og dette var årsagen til, at jeg i år modsat sidste år mente i højere grad at kunne holde mig til de, om jeg må sige, mere finansielle sider af vore økonomiske problemer. De bemærkninger, som det ærede medlem hr. Thestrup fremsatte om de samme forhold, tydede på, at han delte mit syn på forskellen mellem åbningsdebatten og førstebehandlingen af finanslovforslaget.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen omtalte i denne forbindelse nationalbudgettet eller den økonomiske årsoversigt, som det senere navn er blevet, og jeg kan trøste det ærede medlem med, at en sådan som hidtil vil blive udarbejdet og forelagt i begyndelsen af det nye år. Heri vil på samme måde som i tidligere år blive behandlet enkelte langtidspolproblemer, og vi må da håbe, at det efterhånden vil lykkes at få behandlet de forskellige langtidspolproblemer, som det ærede medlem ønsker nærmere oplyst. Jeg finder flere af disse langtidspolproblemer særdeles væsentlige, men i den aktuelle økonomiske situation var det måske mere interessant at få lidt at vide om, hvad det ærede medlem og hans parti vil være med til, end omfattende drøftelser af udviklingen på længere sigt.

Det har glædet mig, at samtlige ordførere udtalte anerkendende ord om den nye budgetopstilling. Som jeg nævnte i min fremsættelsestale, er der tale om et første skridt, og der arbejdes videre med yderligere forenkling og klargøring af budgetterne. Det vil være en støtte i disse bestræbelser, at der her fra tinget foreligger en så klar tilkendegivelse af det ønskelige heri.

Jeg vil gerne understrege dette sidste, idet forenklingen af budgettet jo ikke blot beror på løsningen af problemer af rent teknisk karakter, men også afhænger af en række lovbestemmelser, som stiller bestemte krav til budgettets opbygning. Når således flere af ordførerne bemærkede, at budgettet — selv efter de foretagne omlægninger — er vanskelig tilgængeligt, kan jeg forsåvidt være enig heri. Jeg kan til eksempel nævne, at der fortsat på statsbudgettet findes ca. 60 fonds og henlæggelser af forskellig art, at statens mellemværende med nationalbanken bogføres på ca. 30 forskellige konti, og